

ת"פ 55048/07/19 - מדינת ישראל נגד טטיאנה קוגן

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 55048-07-19 מדינת ישראל נ' קוגן

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמת
	טטיאנה קוגן

ב"כ המאשימה - עו"ד נוי אוקמן סבן

הנאשמת בעצמה

ב"כ הנאשמת - עו"ד שחר ששון.

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע 16 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו-88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976 (להלן - תקנות המע"מ).
2. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת, על אף היותה עוסקת מורשית לא הגישה במועד 16 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 2/15-4.19.
- הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס בגין הדוחות לא שולמו כלל או שולמו באופן מלא או חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מהדוחות עמד על סך 110,017 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי מאז תחילת ההליך המשפטי הנאשמת הסירה המחדל באופן חלקי כך ששולם עד כה סך

של 22,095 ₪. לדבריה אין לנאשמת הרשעות קודמות בעבירות מס. עוד ציינה כי תיק הנאשמת במע"מ עדיין פעיל.

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 4 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 9,000 ₪ והתחייבות.

4. ב"כ הנאשמת טען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד לחודש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס הנע בין 1,000-3,000 ₪. ב"כ הנאשמת הפנה אף הוא לאסופת פסיקה מטעמו. לדבריו הנאשמת בת 56, נשואה, יש לה בן בגיל 34, הנאשמת ובעלה נמצאים תחת צו פשיטת רגל, וכל אחד מהם משלם 2000 ₪ בחודש לקופת פשיטת הרגל. לדבריו סך של 21,095 כבר הועבר מקופת פשיטת הרגל למע"מ ובתום ההליך ישולם 95% מסכום החוב. לדבריו בקופת פשיטת הרגל כבר נאסף סך של 171,100 ₪ המלמד כי הנאשמת אינה מתחמקת מחובותיה. לדבריו אסור לנאשמת להעסיק עובדים ועל כן, ככל שיוטל עליה מאסר לריצוי בעבודות שירות לא תוכל להפעיל את חנותה ולעמוד בתשלומים לקופת פשיטת הרגל. לדבריו הכנסותיה של הנאשמת בשנת 2020 היו פחות משכר המינימום וגם לאחר מכן משכורתה אינה גבוהה. לדבריו יש ליתן משקל למאמצי הנאשמת להסיר את המחבל. ב"כ הנאשמת הפנה לחלוף הזמן מביצוע העבירות, לכך שהעבירות בוצעו בשנת 2015 ורק בשנת 2019 הוגש כתב אישום. הפנה לכך שמאז הגשת כתב האישום לא נעברו עבירות חדשות וכי הנאשמת נעדרת עבר פלילי בתחום המס. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשמת ליתן משקל לשיקולי השיקום התעסוקתי והכלכלי ולגזור על הנאשמת מאסר מותנה, קנס בסך 1000 ₪ והתחייבות כספית.

5. הנאשמת בדבריה האחרונים, ציינה כי רצתה להחזיר חובותיה למע"מ אך לא היתה מודעת לכך שבשל הליך פשיטת הרגל לא תוכל להחזיר חובותיה למע"מ. לדבריה נאסר עליה להעסיק עובדים ואם היא יוטלו עליה עבודות שירות היא לא תוכל לעבוד ולהחזיר חובות, ולעמוד בצו שניתן בעניינה.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשמת נותנת את הדין בגין ריבוי עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08):

"הלכה היא מלפני בית משפט זה כי כל דו"ח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק מס ערך מוסף ייחשב כעבירה בפני עצמה. כל הגשת דו"ח הינה אירוע בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לידי מקשה אחת (ראו בר"ע 717/85 קופורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 806

עמוד 2

(1985). אי לכך, בצדק הורשע המבקש בשמונה עבירות שונות בגין כל אחד מהדו"חות שלא הוגש כנדרש על פי חוק מס ערך מוסף, ולא הייתה כל מניעה מפני בית המשפט לגזור עליו 12 חודשי מאסר בגין כל דו"ח שכזה, באופן מצטבר.

ראו גם רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20).

7. עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשמים נותנים את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו למשל רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

8. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

9. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצעה הנאשמת הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי

החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס..."

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009); רע"פ 3137/04 חג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14); רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.13); רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל (20.11.13); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.07.12); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל (18.7.2018); רע"פ 1383/22 אבו כאשף גאבר נ' מדינת ישראל (8.3.22) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף מאוד גבוה בשים לב להיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשמת איחרה בהגשת 16 דוחות, (איחור הנע בין 4 ימים ועד 5 חודשים), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על 110,017 ₪.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשמת לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001):

העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות שנקבעו על-מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט יקלע למצב של חדלות-פירעון, כפי שגם אירע במקרה שבפנינו [...] יוצא אפוא כי על-פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידי לבין התמוטטות הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו".

ראו גם רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12).

12. עיון **בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריה ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. אך קיימים גם מקרים, בהם בתי המשפט מסתפקים בענישה צופה פני עתיד, גם מקום בו המחדל לא הוסר. ראו למשל:

· עפ"ג (באר שבע) 57272-02-17 **סבינה בורקס נ' מדינת ישראל** (9.4.17). המערערת הורשעה בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 90,000 ₪. המערערת לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערערת 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי ביטל את המאסר ובמקומם הטיל 140 שעות של"צ, זאת בין היתר בשל השיהוי בהגשת כתב האישום, העובדה שגובה המחדל עליו נשען גזר הדין שונה מהותית לחומרה מגובה המחדל שבכתב האישום ולאור נסיבותיה האישיות של המערערת.

· עפ"ג (חיפה) 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15). המשיבה הורשעה בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 134,000 ₪. המשיבה לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר וענישה נלווית, ובשל שיקולי שיקום חרג מהמתחם וגזר על המשיבה 250 שעות של"צ וקנס בסך 20,000 ₪. ערעור המדינה נדחה, בכפוף לכך שבית המשפט המחוזי הוסיף לרכיבי העונש צו מבחן למשך 24 חודשים.

· עפ"ג (מרכז) 24241-12-14 **שטרן אוזן נ' מדינת ישראל** (10.2.15) 11 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל כ-50,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-8 חודשי מאסר,

מאסר על תנאי וקנס בן 10,000-30,000 ₪. בית המשפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 6 חודשים ונמנע באופן חריג מהטלת קנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את המאסר ל-3 חודשים בריצוי עבודות שירות. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

· עפ"ג (מרכז) 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דני ארוב** (28.1.14) 5 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 65,129 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וקנס הנע בין 3,000 ₪ ל-20,000 ₪. בית משפט קמא גזר על המשיב מאסר מותנה בן 5 חודשים, קנס בסך 8000 ₪ והתחייבות בסך 15,000 ₪. ערעור המדינה נדחה.

· ת"פ (פתח תקוה) 27497-05-20 **מדינת ישראל נ' נ.ק. יזמות ושיווק 2009 בע"מ** (25.1.22). דוח שלא הוגש במועד ושני דוחות נוספים שהוגשו במועד אך לא שולם המס. סכום המחדל 76,935 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הנע ממאסר קצר ועד 7 חודשי מאסר וענישה נלווית, ובשל שיקולי שיקום חרג בית המשפט מהמתחם וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪, 250 שעות של"צ והתחייבות.

· ת"פ (רמלה) 20860-05-17 **מדינת ישראל נ' קסטרו** (2.12.18). 11 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 87,060 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם שנע ממאסר מותנה ועד 8 חודשים קנס שנע בין 5,000-20,000 ₪. נדונה למאסר מותנה בן 3 חודשים וקנס בסך 8,000 ₪.

· ת"פ (ת"א) 25376-09-18 **מדינת ישראל נ' פרח פייר** (13.6.21). 4 דוחות שלא הוגשו במועד על רקע קריסה כלכלית. סכום המחדל 78,558 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. נדון למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית.

· ת"פ (פתח תקוה) 25583-05-20 **מדינת ישראל נ ג ד טק מערכות בטיחות ומתח נמוך בע"מ ואח'** (9.3.21). 3 עבירות של אי הגשת דוחות במועד ושני דוחות נוספים שהוגשו במועד אך לא שולם המס. סכום המחדל הכולל 93,811 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, קנס בסך 1500-6500 ₪ וענישה נלווית. הנאשם נדון לקנס בסך 1500 ₪ שלצ בהיקף של 150 שעות ומאסרים מותנים.

· ת"פ (רחובות) 67587-03-19 **מדינת ישראל נ' דוד ומאיה אחזקות בע"מ ואח'** (19.5.20)

9 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 104,950 ₪. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס בין 1,000 ₪ ל-10,000 ₪. המחדל לא הוסר. נדון למאסר מותנה בן 3 חודשים, צו מבחן, צו של"צ בהיקף 150 שעות, קנס בסך 2000 ₪ והתחייבות בסך 2000 ₪.

· ת"פ (באר שבע) 51591-06-19 **מדינת ישראל נ' בן מחמד הניה** (24.12.19). 12 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 130,000 ₪. המחדל הוסר - המס שולם. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 6 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה וקנס בסך 6000 ₪.

· ת"פ (תל אביב) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.19). 5 דוחות שלא הוגשו במועד ו-3 דוחות שהוגשו במועד אך לא שולם המס. סכום המחדל 65,184 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 5,500 ₪ והתחייבות.

· ת"פ (ת"א) 32646-03-16 **מע"מ תל אביב נ' מסעדת סלעים בע"מ** (30.4.18). 13 דוחות שלא

הוגשו במועד. סכום המחדל 135,788 ₪ (היתה מחלוקת ביחס לגובה המחדל בשל תשומות שלא הוכרו לניכוי) המחדל לא הוסר. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד ח' מאסר לכל דוח שהוגש באיחור ולא שולם סכום המס ומאסר מותנה עד 5 ח' מאסר לדוח שהוגש באיחור ושולם במלואו. ביחס לקנס נקבע מתחם בין אלפי שקלים ועד 18,000 ₪. נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 6000 ₪ וענישה נלווית.

· ת"פ (ב"ש) 13280-02-17 **מדינת ישראל נ' חנשוילי** (1.5.19): 19 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 123,181 ₪. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד על 93,151 ש"ח. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בין 4,600 ₪ ועד 9,300 ₪ והתחייבות. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪.

· ת"פ (באר שבע) 39451-11-15 **מדינת ישראל נ' מימון אור** (2.5.18). 11 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 102,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הכולל 2-6 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.

· ת"פ (באר שבע) 1682-12-16 **מדינת ישראל נ' א.ג. מילאנו סטייל בע"מ ואח'** (11.11.20). 4 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 115,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.

13. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבה הכלכלי של הנאשמת.

14. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצעה הנאשמת בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר, קנס הנע בין 2500-11,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשה של הנאשמת

15. בעניינה של הנאשמת אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

16. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במיוחס לה בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לזכותה של הנאשמת את היותה נעדרת הרשעות קודמות.

· נתתי דעתי לכך שהנאשמת לא הסירה את המחדל במלואו ולא שילמה את החוב עקב מצבה הכלכלי והיותה מצויה בפשיטת רגל.

לא מצאתי כי הנימוק שאינה מרפאה את הפגם בשל מצוקה כלכלית יש בו יש בכך כדי להצדיק הקלה בעונשה.

בית המשפט העליון התייחס לעניין זה בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל: רע"פ 977/13 **אודי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013):

"... לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). קבלת עמדתו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורות כשיקול לקולא, עשויה לעודד נישומים אחרים לבצע עבירות מס, ולשמוט את הקרקע מתחת לעקרון ההרתעה, העומד בבסיס הגדרתן כעבירות פליליות. אף טענתו של המבקש, כי בסופו של יום, יזכו רשויות המס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה למסקנה, כי יש להקל בעונשו. המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועדו לקופת הציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כעת מבקש הוא מבעלת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. איני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וודאי שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי... במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם."

ראו גם רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14).

· לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות, 3-7 שנים. לקחתי בחשבון שלא נפתחו תיקים חדשים.

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת ומשפחתה, את נסיבותיה האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשמת ובא כוחה. את מצבה המשפחתי, הכלכלי והרפואי. את העובדה שהיו הינה תחת צו פשיטת רגל ומשלמת מדי חודש לקופת פשיטת הרגל סך של 2,000 ₪ וגם בעלה בפשיטת רגל. לקחתי בחשבון כי סך של 22,095 ₪ כבר הופחת מסכום החוב, כך שלמעשה הופחת סך של 20% לערך מגובה החוב התחילי.

· נתתי דעתי לכך שעונש מאסר בנסיבותיה של הנאשמת יגדע מקור פרנסתה ואת יכולתה לפרוע חובותיה, ובכך יביא לפגיעה בשיקומי הכלכלי והתעסקותי.

17. לאור מכלול נתוניה של הנאשמת, חשיבות שמירה על רצף תעסוקתי לצרכי שיקומה הכלכלי, ובדגש על כך שבמסגרת צו פשיטת הרגל הסירה כבר כמעט חמישית מהמחדל וצפויה להסיר את מרביתו, מצאתי באופן חריג, שאין בו כדי ללמד על הכלל, לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשה של הנאשמת

18. סיכומו של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל תעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ב. קנס בסך של 6,000 ש"ח או 12 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.8.22 .

ג. הנאשמת תתחייב בפני על סך של 12,000 ₪ וזאת לבל תעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא תתחייב - תיאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד הצדדים.